

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: B. T. L.** nar. „X“, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, bytem „X“, zastoupené Mgr. Petrou Fenikovou, advokátkou, se sídlem Baškirská 1404/1, 101 00 Praha 10, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2015, č.j. OAM-42655-14/DP-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.1.2015, č.j. OAM-42655-14/DP-2014, kterým byla dle ustanovení § 44a odst. 3 v návaznosti na ustanovení § 35 odst. 3 a ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území České republiky, a to z důvodu, že žalobkyně v uplynulých pěti letech porušila zákon o pobytu cizinců, neboť se dopustila přestupku dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců, když na požádání Policie České republiky neprokázala svou totožnost předložením cestovního dokladu, za což jí byla uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč. Žalobkyně se rovněž domáhala prominutí zmeškání lhůty k podání této žaloby, jakož i toho, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek a jí byla přiznána náhrada nákladů řízení.

S ohledem na obsah žaloby je zřejmé, že se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jakožto správního orgánu, což znamená, že v tomto případě se jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Při posuzování žaloby proti rozhodnutí správního orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Nezbytnou podmínkou v řízení o této žalobě je předchozí vyčerpání řádných opravných prostředků, které jsou účastníkovi správního řízení k dispozici ve správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné **vždy vyčerpat** řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ustanovení § 5 s.ř.s., podle kterého platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v ustanovení § 5 s.ř.s. dále rozvádí ustanovení § 68 písm. a) s.ř.s., podle kterého je žaloba nepřípustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřípustný.

Z obsahu podané žaloby, z vyjádření žalovaného ze dne 5.5.2015, jakož i z předloženého správního spisu, soud zjistil, že žalobkyně předmětnou žalobou napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí vydané žalovaným, aniž by proti němu uplatnila řádný opravný prostředek, tj. odvolání.

V projednávané věci bylo žalobou napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno prostřednictvím fikce dne 26.1.2015, pročež je třeba tento den, tj. pondělí 26.1.2015, považovat za den, kdy bylo žalobkyni žalobou napadené rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), oznámeno. Od následujícího dne počala žalobkyni v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu běžet 15 denní lhůta k podání odvolání proti rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně však právo podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ve stanovené 15 denní lhůtě, ani později, nijak nevyužila, jak vyplývá z předloženého správního spisu, třebaže žalobou napadené rozhodnutí obsahovalo výslovné poučení o tom, že proti tomuto rozhodnutí je možné ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení podat u žalovaného odvolání.

V důsledku skutečnosti, že o rozhodnutí žalovaného nebylo jakkoliv rozhodováno odvolacím správním orgánem v důsledku nepodání řádného opravného prostředku žalobkyní, jak je to předvídáno příslušnými ustanoveními správního řádu ve spojení se zákonem o pobytu cizinců, nebyla tímto splněna jedna ze základních podmínek soudního řízení, tj. vyčerpání řádných opravných prostředků před podáním žaloby, jež je nezbytná k tomu, aby soud mohl předmětnou žalobu meritorně projednat.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ustanovení § 68 písm. a) s.ř.s. nepřípustná, a proto ji soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, když žalobkyně předmětnou žalobou napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí žalovaného, aniž by před jejím podáním vyčerpal řádné opravné prostředky. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2005, č.j.

2 Afs 98/2004-65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud se týká žádosti žalobkyně o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby, soud pro úplnost poukazuje na ustanovení § 72 odst. 4 s.ř.s., v němž je normováno, že: „*Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout*“. Z tohoto důvodu je proto jakkoliv vyloučeno, aby soud k žádosti žalobkyně rozhodl o prominutí zmeškání lhůty k podání žaloby.

O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť soudní poplatek nebyl uhrazen.

O návrhu na přiznání odkladného účinku soud rovněž nerozhodoval, neboť samotná žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. května 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová